

In Memoriam

Negyvenöt évet élt. Gombócból ez a túl soknál is bőven több, ám életéből aligha elég. Idejekorán távozott, pedig az igazán nem vallott rá. Mindig az utolsók között ment el mindenhol, legyen az családi esemény, vagy retró diszkó. Elképesztően sok energia volt benne, egészen az utolsó pár hétig.

Ezen a képen ugyan nem látszik, ahogyan ott áll a Duna partján. Nem látszik a tűz, ami mindig Earl Grey barna szemében égett, sem a mosoly-vájta ránc az ajka két oldalán, nem hallatszik az a göndör kacagása, ami úgy gurult ki a szájából, hogy mindenki mást is nevetésre készített. Pedig ilyen volt az én barátnőm.

Mégis, mindezek ellenére volt benne valami sötét is, amiről soha nem beszélt. Úgy ült meg a lelke mélyén, mint az iszap a Duna medrében, és csak időnként kavarodott fel, mint az áradások a vízben hömpölygő sár. Olyankor gyakran lejött ide a partra, ehhez a fához döntötte a biciklijét, és csak nézte a csendes vízfelszínt.

Az ősei a Dunán érkeztek, még régen. Azt pontosan ő sem tudta, honnan, az ükapja egy idő után elhagyta a nevét, és csak a mesterségére utaló jelzöt, a kovácsot tartotta meg. Ennyit tudott a származásáról, mégis szívesen jött a folyóhoz, ami összekötötte őt a múltjával. Talán a tengerhez tartottak a felmenői a Dunán, de megállapodtak ezen a helyen. Olyan titok volt ez, amit eltemettek az ősökkel együtt, akik örökül csak a kielégítetlen kíváncsiságot hagyták és a tudatot, hogy egy keményen dolgozó kovácsmester leszarmazottai. A család is kihalt immár a barátnőmmel együtt.

Most én állok itt, a folyó partján. A szél hasonlóképpen hevesen fúj, mint azon a napon, amikor a fotó készült. Ujjaim ráfagynak a kis műanyag dobozra, szinte már nem is érzem. Lenézek, hogy tényleg a kezemben van-e. Tétován fejtem le a tetőt a dobozkáról, majd egy határozott mozdulattal kifordítom a tartalmát.

A szél felkapja és megtáncoltatja a szürke port a fodrozódó víztükör fölött, mielőtt beleejtené a finom szemcséket. A torkomra forrnak a szavak, de magamban búcsút intek neki még egyszer, utoljára, és jó utat kívánok. Talán most fog beteljesülni a több emberöltővel ezelőtti terv, és a család utolsó tagja végre eljut a tengerig.